

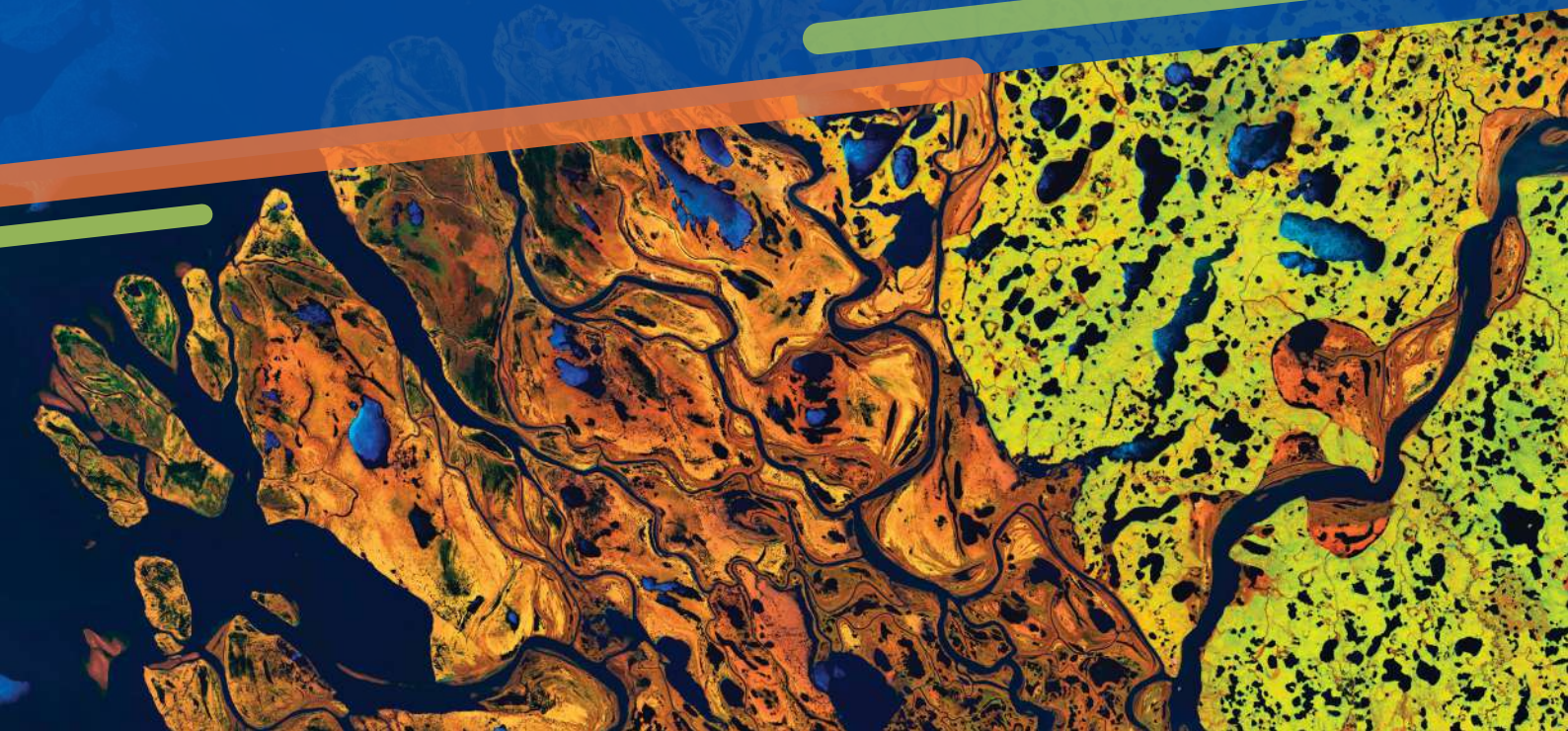
PROGRAM
EVROPSKE UNIJE

Copernicus
Europe's eyes on Earth

#EUSpace

COPERNICUS #EARTHART, PA NE SAMO TO...

RAZSTAVA PROGRAMA COPERNICUS

Ponovno odkrijte najbolj znane pokrajine sveta, tokrat iz vesolja. Razstava Copernicus #EarthArt vas vabi, da si Zemljo ogledate skozi oči njenih satelitov varuhov (sateliti Sentinel).

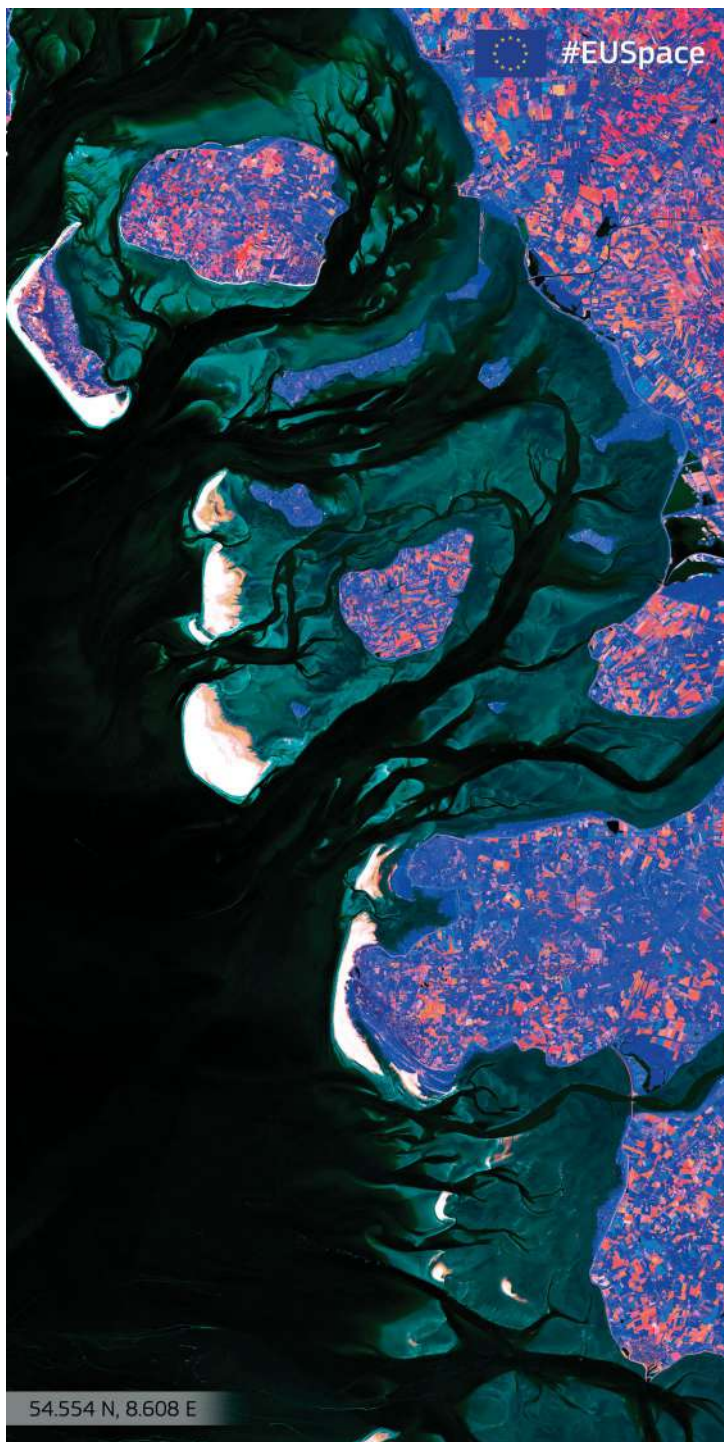
Na 18 dih jemajočih slikah je brezplačno na ogled več krajev po svetu. Z vsako sliko sta zajeti lepota in krhkost našega planeta, od amazonskih deževnih gozdov do ledenikov na Antarktiki.

#EarthArt vas popelje na potovanje na krovu satelitov Sentinel programa Copernicus, da bi se vživeli v resničnost opazovanja Zemlje. Vabimo vas, da skozi pogled od zgoraj raziščete oddaljene kraje in odkrivate dejavno vlogo satelitskih podatkov pri merjenju utripa našega planeta, spremljanju spremenljivosti delovanja okolja in človekovega vpliva na ekosisteme.

NIZ 18 SLIK S SATELITOV SENTINEL PROGRAMA COPERNICUS

SEVERNI FRIZIJSKI OTOKI, NEMČIJA	04
ZELANDIJA, NIZOZEMSKA	05
OTOČJE BIJAGÓS, GVINEJA BISSAU	06
ZALIV MONT-ST-MICHEL, FRANCIJA	07
JAMESOV ZALIV, KANADA	08
POREČJE REKE EBRO, ŠPANIJA	09
DELTA REKE MACKENZIE, KANADA	10
LEDENIK PINE ISLAND, ZAHODNA ANTARKTIKA	11
LEDENIK THWAITES, ANTARKTIKA	12
ZALIV EXMOUTH, AVSTRALIJA	13
TROPSKI DEŽEVNI GOZD V ZVEZNI DRŽAVI MATO GROSSO, BRAZILIJA	14
LEDENIK VIEDMA, ARGENTINA/ČILE	15
AKUMULACIJSKO JEZERO TEKEZÉ, ETIOPIJA	16
BAHAMI	17
WADI RUM, JORDANIJA	18
DELTA DONAVE, ROMUNIJA	19
KANSAS, ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE	20
DELTA IRAVADIJA, MJANMAR	21

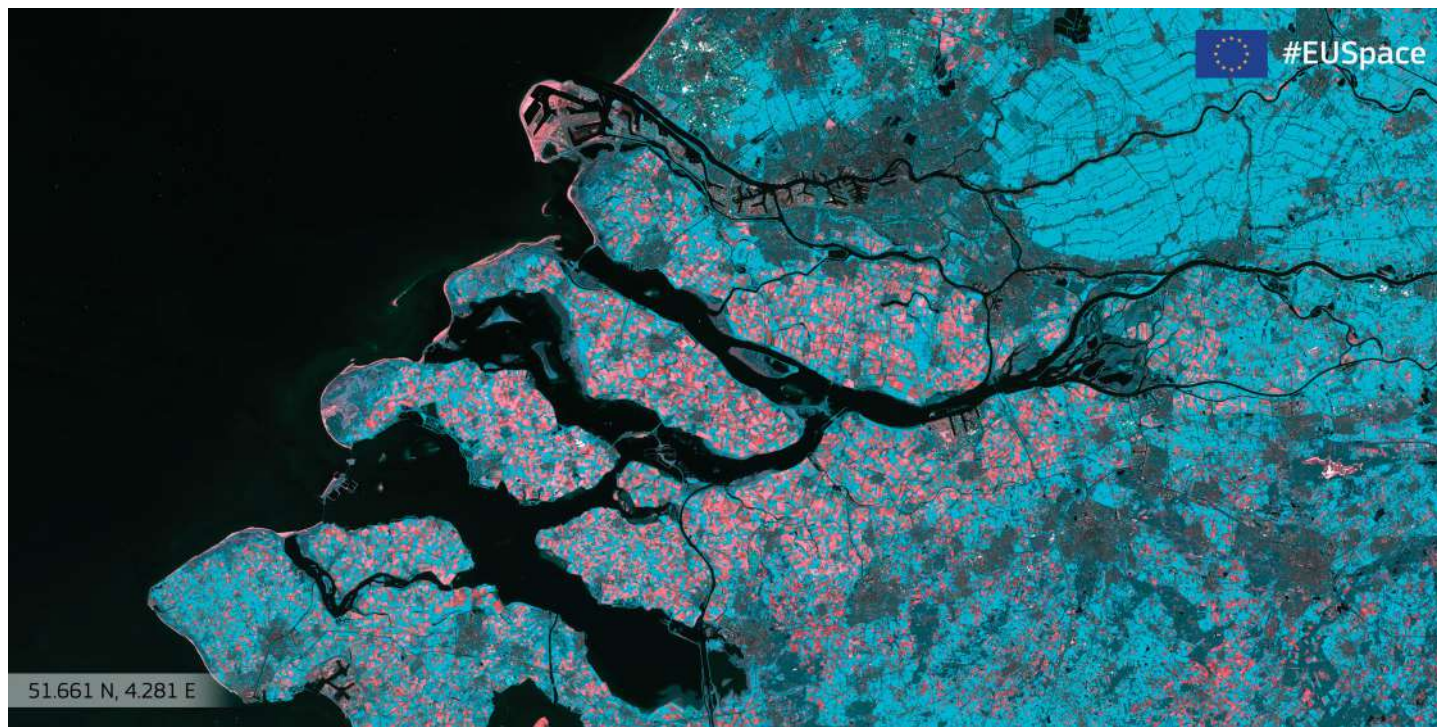
SEVERNI FRIZIJSKI OTOKI, NEMČIJA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018), obdelava: A. Bekasova

Ta slika čudovito ponazarja krhek ekosistem: Severne Frizijske otoke. Izjemno neenakomerno dno Vatskega morja s strmimi podvodnimi hribi ustvarja valovito okrasje, ki obdaja obalne otoke in blatne ravnice, izjemno občutljive za visoko plimo. Podatki v okviru programa Copernicus, ki jih zagotavljajo sateliti Sentinel, pomagajo zagotoviti pravočasen odziv na nenehno spreminjajoči se lokalni ekosistem – čas ponovnega obiska optičnih in radarskih satelitov je od enega do pet dni.

Obstaja skupno 14 Severnih Frizijskih otokov: štirje večji otoki in deset otočkov (tako imenovani halligen) ter več podvodnih peščenih sipin. Štirje glavni otoki so priljubljena turistična točka. Bela območja na sliki prikazujejo tri suhe peščene sipine, ki tvorijo severnofrizijske pregradne otoke: Japsand, Norderoogsand in Süderoogsand.

Lažne barve na tej sliki so rezultat posebne kombinacije treh od 13 spektralnih pasov (slikovni podatki pri različnih valovnih dolžinah svetlobe) satelita Copernicus Sentinel-2.

ZELANDIJA, NIZOZEMSKA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018), obdelava: A. Bekasova

Zelandija je najzahodnejša in najmanj poseljena provinca Nizozemske. Sestavlja jo več otokov in polotokov (od tod tudi njeno ime, ki pomeni morska dežela). Država Nova Zelandija je pravzaprav dobila ime po Zelandiji.

Veliki deli Zelandije so bili nekoč pod morsko gladino, kopno pa se je pojavljalo in izginjalo s plimo in oseko. Sčasoma so umetni nasipi omogočili razvoj kmetijstva. Danes je Zelandija ena največjih kmetijskih provinc na Nizozemskem z več kot 3000 kmetijami. Ta slika v lažnih barvah jasno prikazuje meje kmetijskih parcel.

Medtem ko je v zimskih mesecih prebivalstvo Zelandije zelo majhno, se lahko do štirikrat pomnoži v poletnih mesecih, ko se na njeno 650 km dolgo obalo zgrinjajo turisti. Številne plaže Zelandije so prejele ekološko oznako – modro zastavo, saj so med najčistejšimi v Evropi.

Na slikah, ki se ustvarijo v lažnih barvah, je možno s sistemi za opazovanje Zemlje, opaziti podrobnosti, ki jih je s prostim očesom težko videti. Lažne barve se dosežejo s filtriranjem določenih barv svetlobe, kar omogočajo tako imenovani večspektralni optični senzorji na krovu satelitov Copernicus Sentinel-2 in Sentinel-3.

OTOČJE BIJAGÓS, GVINEJA BISSAU

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018), obdelava: A. Luongo

Na tej sliki, ki jo je posnel eden od satelitov Copernicus Sentinel-2, so prikazane podrobnosti enega od otokov Bijagós.

Ta arhipelag sestavlja približno 88 otokov in otočkov v Atlantskem oceanu ob obali afriške države Gvineje Bissau.

Na otočju so številni ekosistemi: mangrove v bibavičnem pasu, palmovi gozdovi, suhi in polsuhi gozdovi, sekundarni in degradirani gozdovi, obalna savana, peščena obrežja in vodna območja. Arhipelag je bil leta 1996 razglašen za

Unescov biosferni rezervat – biosferni rezervat Boloma Bijagós – še zlasti zato, ker na njem živijo ogrožene vrste, kot so morske želve in povodni konji.

Satelita Copernicus Sentinel-2 s petdnevним časom ponovnega obiska na ekvatorju zagotavljata bogastvo podatkov za spremljanje teh občutljivih ekosistemov, in sicer v 13 različnih spektralnih pasovih, posnetih iz orbite 786 km nad površino Zemlje.

ZALIV MONT-ST-MICHEL, FRANCIJA

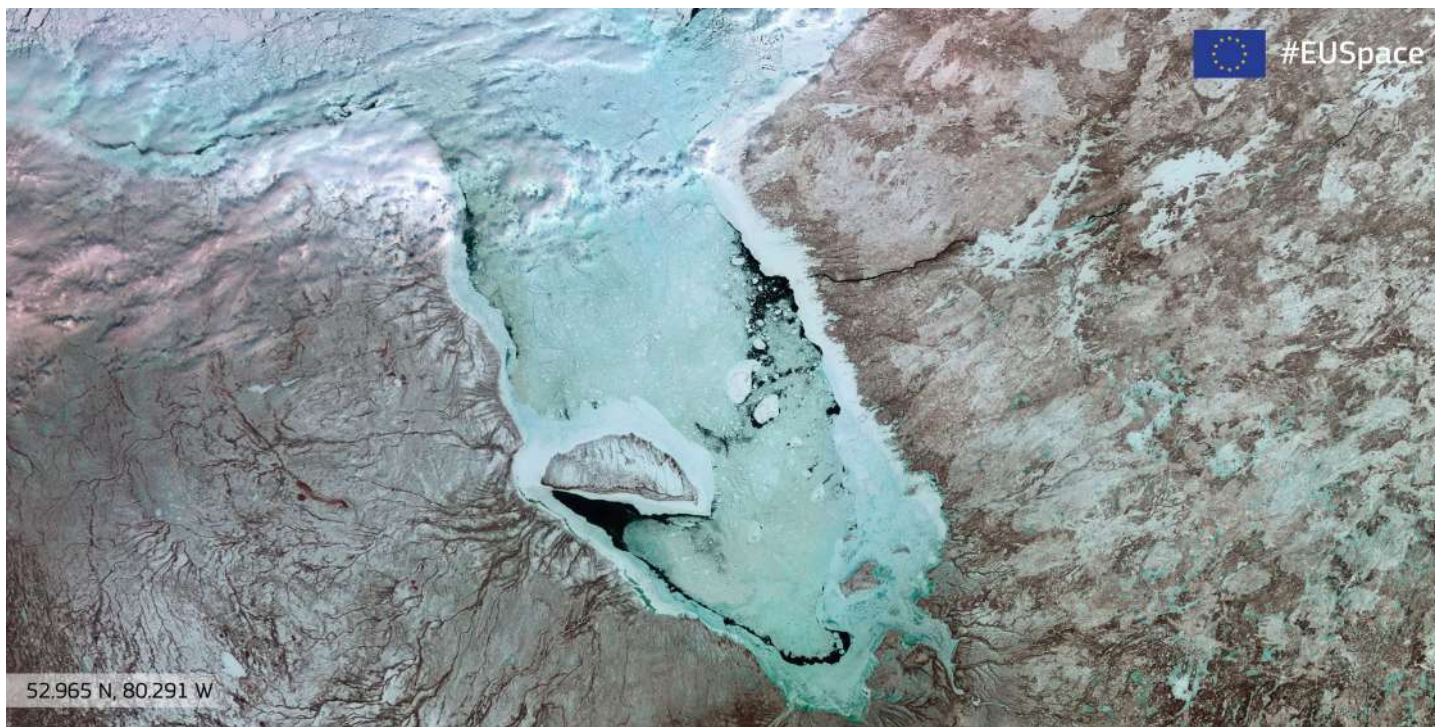
Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018), obdelava: A. Luongo

Reke Couesnon, Sée in Sélune se izlivajo v enega najbolj simboličnih in kompleksnih zalivov na svetu, zaliv Mont-Saint-Michel. Zaradi visokega plimovanja zaliv spremeni videz in lastnosti, kar vodi do bogatega, redkega in raznolikega ekosistema. Iz teh razlogov in zaradi svoje opatije je zaliv uvrščen na Unescov seznam območij svetovne dediščine in je okoljevarstveno zaščiten.

Največja znamenitost zaliva je zagotovo opatija Mont-Saint-Michel, ki leži na skalnatem otočku. To območje je eno najbolj obiskanih v Franciji, saj vsako leto privabi skoraj 1,5 milijona obiskovalcev.

Območje, ki obdaja zaliv, sestavljajo večinoma kmetijska zemljišča, kar je vidno tudi na tej sliki. Med aprilom in julijem 2018, ko sta satelita Copernicus Sentinel-2 posnela slike, je bila vegetacija na območju na različnih stopnjah življenjskega cikla.

Različne barve na tej veččasovni sestavljeni sliki NDVI (indeks normalizirane razlike v vegetaciji) ponazarjajo različne stopnje razvoja rastlin. Zdravi in rastoči pridelek je prikazan v modrih tonih, poljščine, ki rastejo počasneje, v zelenih, posevki v fazi staranja ali gola prst pa v rdečih ali oranžnih tonih.

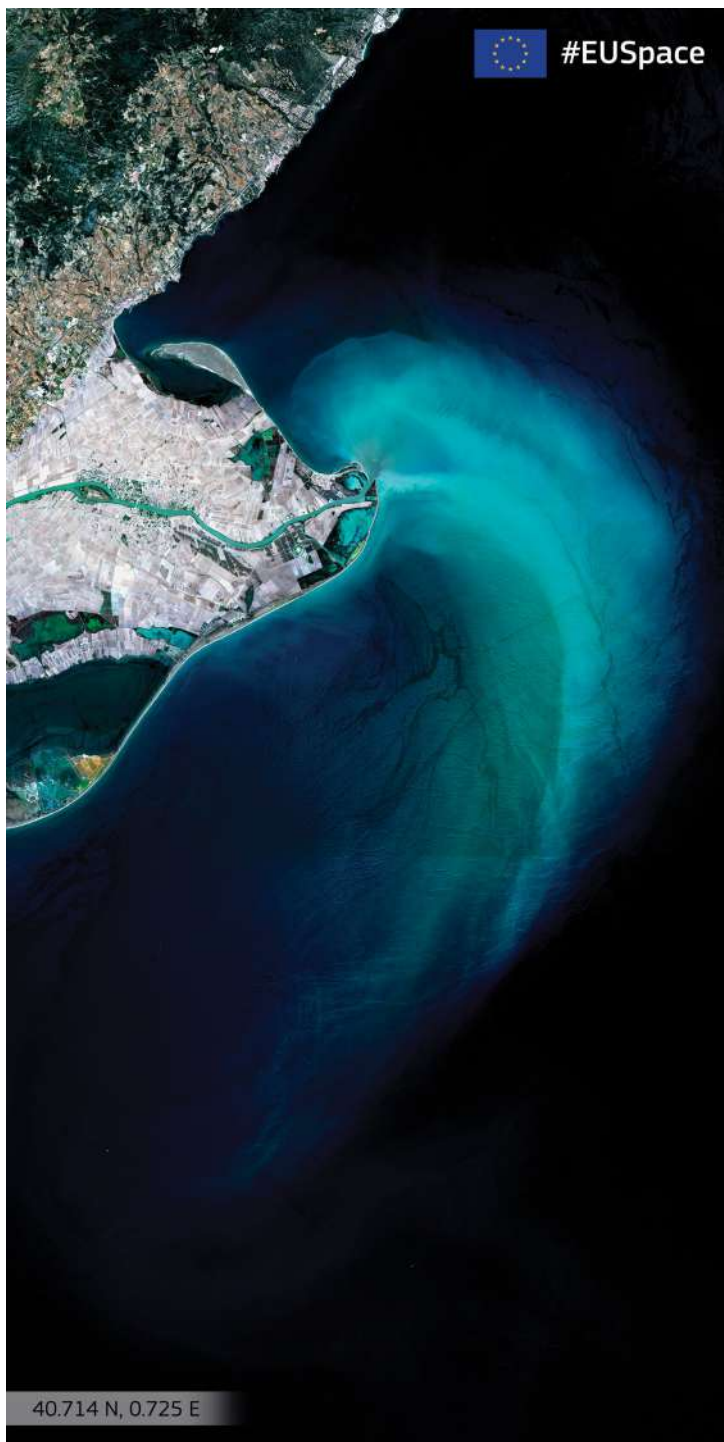
JAMESOV ZALIV, KANADA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-3 (2019), obdelava: A. Vecoli

Slika, posneta z enim od satelitov Copernicus Sentinel-3, prikazuje Jamesov zaliv, veliko vodno telo na južnem koncu Hudsonovega zaliva v Kanadi. Obe vodni telesi segata v Arktični ocean, katerega najjužnejši del je Jamesov zaliv. Otoki v zalivu so del ozemlja Nunavut – največjega in najsevernejšega ozemlja v Kanadi, ki se razteza vse do severne obale Grenlandije.

Jamesov zaliv vsako zimo zamrzne in je del Hudsonovega zaliva, ki zamrzne zadnji v letu. Po drugi strani je prvi, ki se poleti odtali. Gibanje temperature severnega morja je eden od elementov, ki vpliva na podnebne spremembe.

Satelita dvojčka Copernicus Sentinel-3 imata čas ponovnega obiska en dan in pomagata spremljati parametre oceanov, pa tudi kopnega in ledenih površin. Misija Copernicus Sentinel-3 ima več instrumentov za zaznavanje. To posebno sliko je zajel instrument za opazovanje barve oceanov in kopnega (OLCI), ki vključuje pet kamer s širokim vidnim kotom in se med drugim uporablja za odkrivanje barvnih vzorcev oceanov ali stanja vegetacije, kar pripomore k spremljanju kakovosti vode in kopnega. Sentinel-3 lahko posname cel svet v samo štirih dneh!

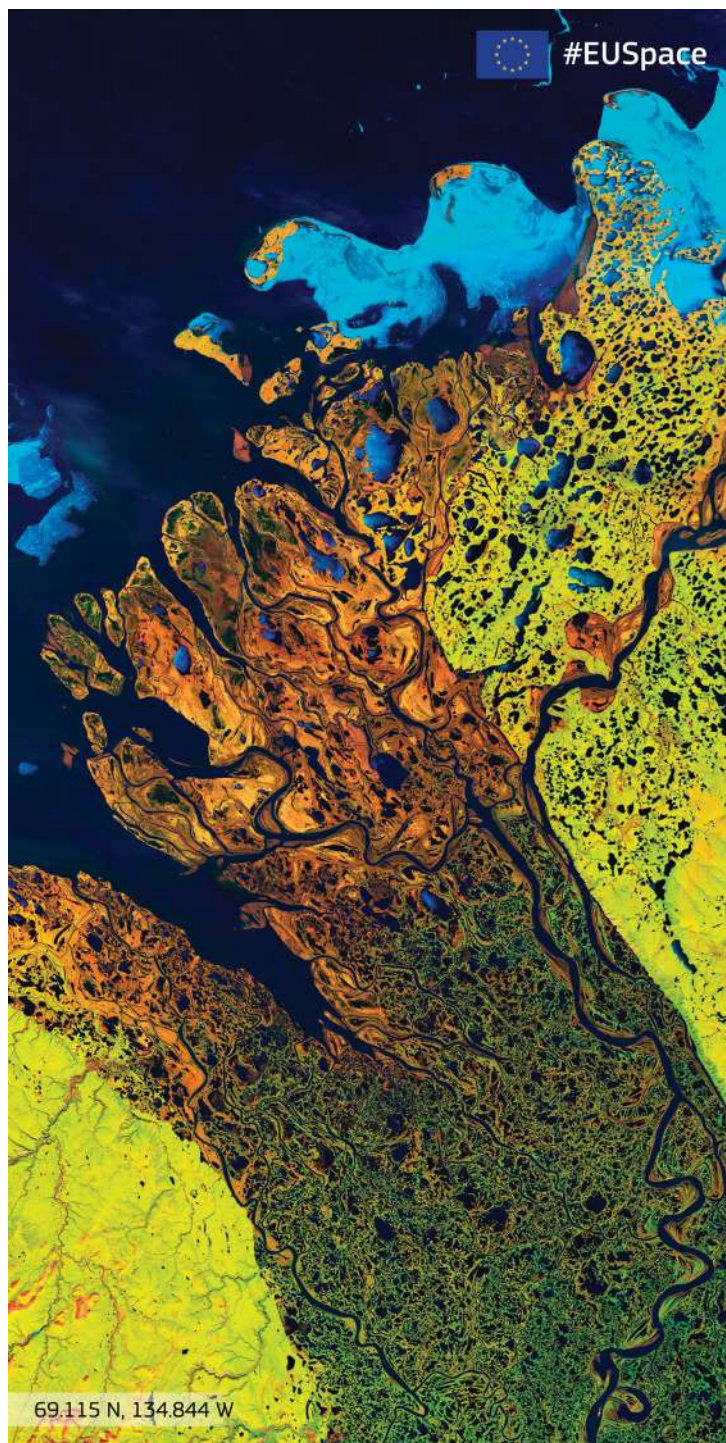
POREČJE REKE EBRO, ŠPANIJA

Podatki satelitov Copernicus
Sentinel-2 (2018), obdelava: C. Coco

To sliko je 18. aprila 2018 posnel eden od dveh satelitov Copernicus Sentinel-2 in prikazuje delto reke Ebro v Španiji. Nekaj dni prej so zaradi taljenja snega v Pirenejskem gorovju nastale hude poplave v zgornjem toku reke, ki je posledično v Sredozemsko morje odložila velike količine sedimentov.

Ebro je druga najdaljša reka na Iberskem polotoku. Izvira v Kantabriji v severni Španiji in se izliva na vzhodni obali v Kataloniji. Delta reke, ki je prikazana na tej sliki, je eno največjih mokrišč v Sredozemlju. Skoraj v celoti jo pokrivajo riževa polja in druga kmetijska zemljišča, služi pa tudi kot posebno varstveno območje za ptice. Na to območje se vsako leto seli okrog 180.000 ptic.

Podatki, ki jih zagotavljajo sateliti Copernicus Sentinel, pomagajo znanstvenikom, odločevalcem in naravovarstvenikom pridobiti ključna spoznanja o naravnih habitatih.

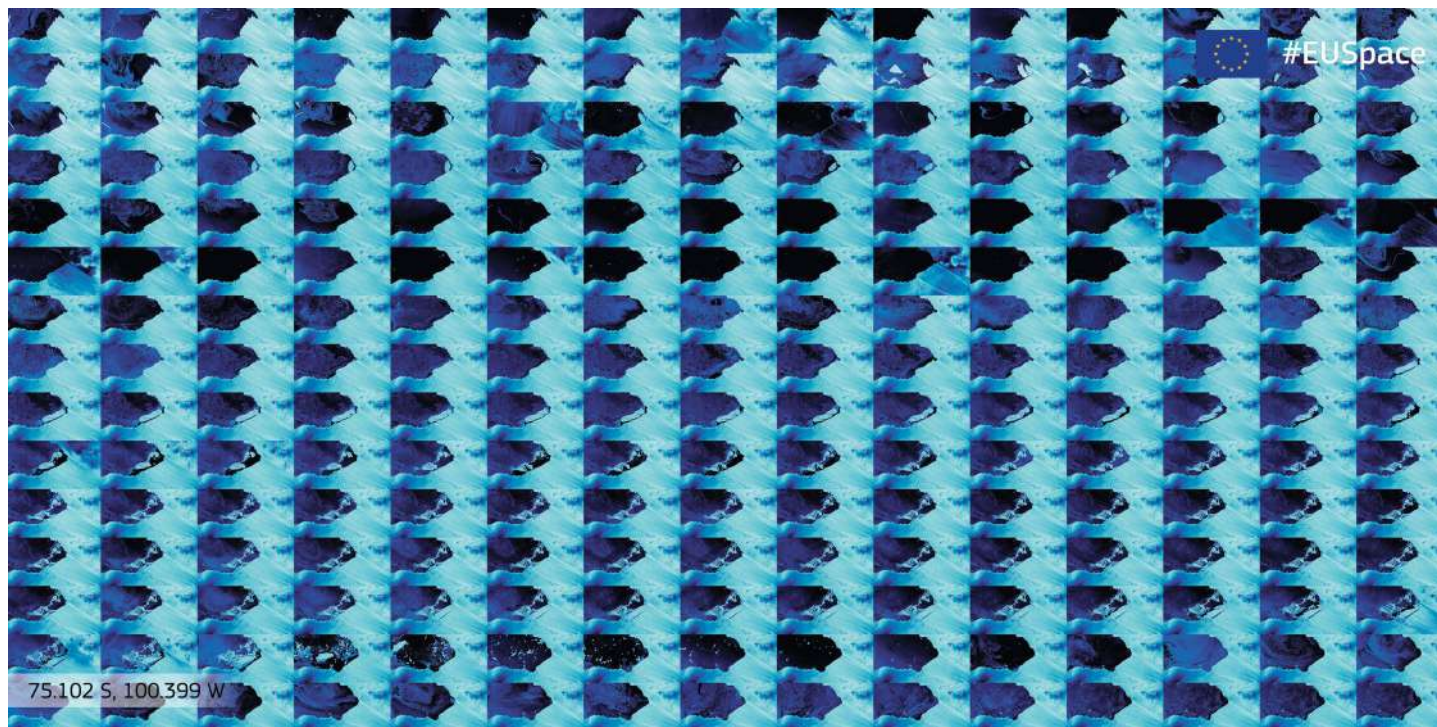
DELTA REKE MACKENZIE, KANADA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018)

Delte so neverjetno raznoliki in ekološko pomembni ekosistemi. Možnost spremljanja iz vesolja nam omogoča videti stvari, ki jih sicer ne bi mogli videti. Ta slika, ki jo je posnel eden od satelitov Copernicus Sentinel-2 leta 2018, prikazuje delto reke Mackenzie v Beaufortovem morju v Kanadi. Mackenzie je najdaljši rečni sistem v državi in eno največjih porečij v Severni Ameriki, takoj za reko Mississippi.

Približno sedem odstotkov sladke vode, ki priteče v Arktični ocean, izvira iz reke Mackenzie in njene delte. Velik del te količine se sprosti v juniju in juliju, ko se led in sneg na celini stopita in povečata pretok reke.

Slika je bila ustvarjena v lažnih barvah. V satelitskih misijah Copernicus, kot sta Sentinel-2 in Sentinel-3, se uporabljajo večspektralne kamere, ki vidijo človeškemu očesu včasih nevidne stvari, kot so cvetenje alg, zdravje vegetacije ali vlažnost tal. To olajša katalogiziranje in spremljanje sprememb pomembnih ekosistemov, zlasti zaradi podnebnih sprememb.

LEDENIK PINE ISLAND, ZAHODNA ANTARKTIKA

(mozaik zaporednih posnetkov) – podatki satelitov Copernicus Sentinel-1 (2014–2019),
obdelava: S. Lhermitte

Ta mozaik vsebuje 225 slik ledenika Pine Island na zahodni Antarktiki, ki so bile posnete med novembrom 2014 in majem 2019. Slike sta pridobila satelita Copernicus Sentinel-1, prikazujejo pa nenehno lomljenje in odcepljanje več velikih ledenih gora.

Zaradi oddaljenosti območja večina informacij o ledeniškem toku izvira iz meritev iz zraka ali satelitov, zato so sateliti Copernicus Sentinel neprecenljiv vir informacij za spremljanje stanja ledenikov. Satelita dvojčka Sentinel-1 sta opremljena z radarskimi senzorji, ki lahko vidijo tudi ponoči in skozi najdebelejše sloje

oblakov, kar je še posebej koristno, če vemo, da so polarna območja v zimskih mesecih pogosto daljša obdobja prekrita z oblaki in brez sonca.

Ledenik Pine Island in ledenik Thwaites v zalivu Amundsenovega morja, ki je prav tako prikazan na tej razstavi, sta med najhitreje spreminjajočimi se odtočnimi ledeniki na zahodni Antarktiki. Skupno vsebujeta dovolj ledu v ranljivem stanju, da bi lahko v primeru stalitve morsko gladino na svetu dvignila za 1,2 metra. Samo ledenik Pine Island je prispeval za okrog 25 odstotkov vse izgube ledu na Antarktiki.

LEDENIK THWAITES, ANTARKTIKA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018), obdelava: S. Lhermitte

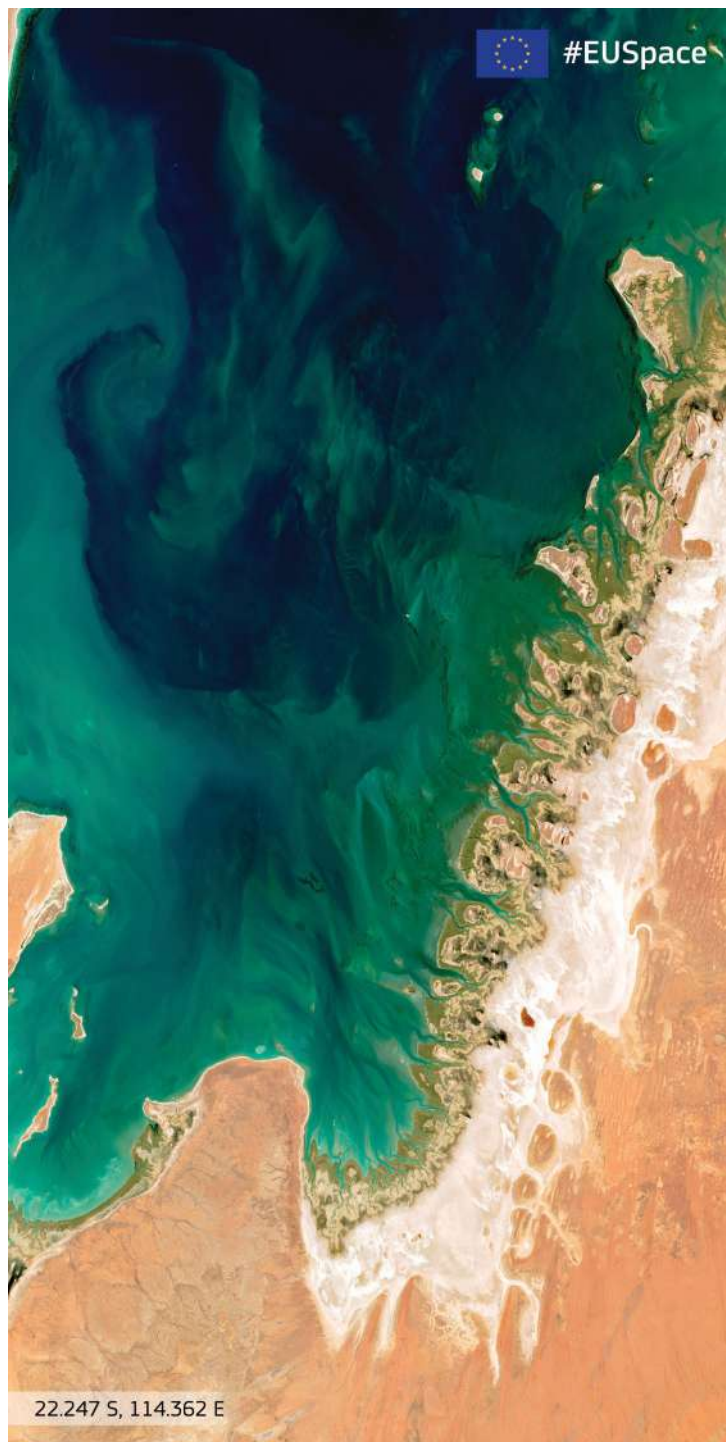
Ta slika, ki jo je posnel eden od satelitov Copernicus Sentinel-2, prikazuje postopno razpadanje jezika ledenika Thwaites na manjše ledene gore. Tako imenovani ledeni jezik je širok 50 km in se je postopoma skrčil.

Satelita Copernicus Sentinel-2 zagotavljata brezplačne in odprte posnetke katere koli točke na Zemlji vsakih pet dni (v povprečju na ekvatorju), kar uporabnikom omogoča sledenje sezonskemu in medletnemu spreminjanju stanja ledenikov.

Ledenik Thwaites je v Deželi Marie Byrd, enem redkih delov Antarktike, ki si ga ne lasti nobena država. Skupaj s sosednjim ledenikom

Pine Island vsebuje dovolj ledu v ranljivem stanju, da bi se morska gladina po vsem svetu dvignila za 1,2 metra, če bi se ledenika stalila. Zato podnebni znanstveniki oba ledenika pozorno opazujejo.

Spremljanje s sateliti Copernicus zagotavlja podatke in informacije za sledenje sezonskemu in medletnemu spreminjanju okoljskih parametrov, ki povzročajo spremembe stanja ledenikov. To nam bo pomagalo bolje razumeti kompleksno vzajemno delovanje oceana in ozračja ter opredeliti ukrepe, ki jih je treba uvesti za boj proti podnebnim spremembam.

ZALIV EXMOUTH, AVSTRALIJA

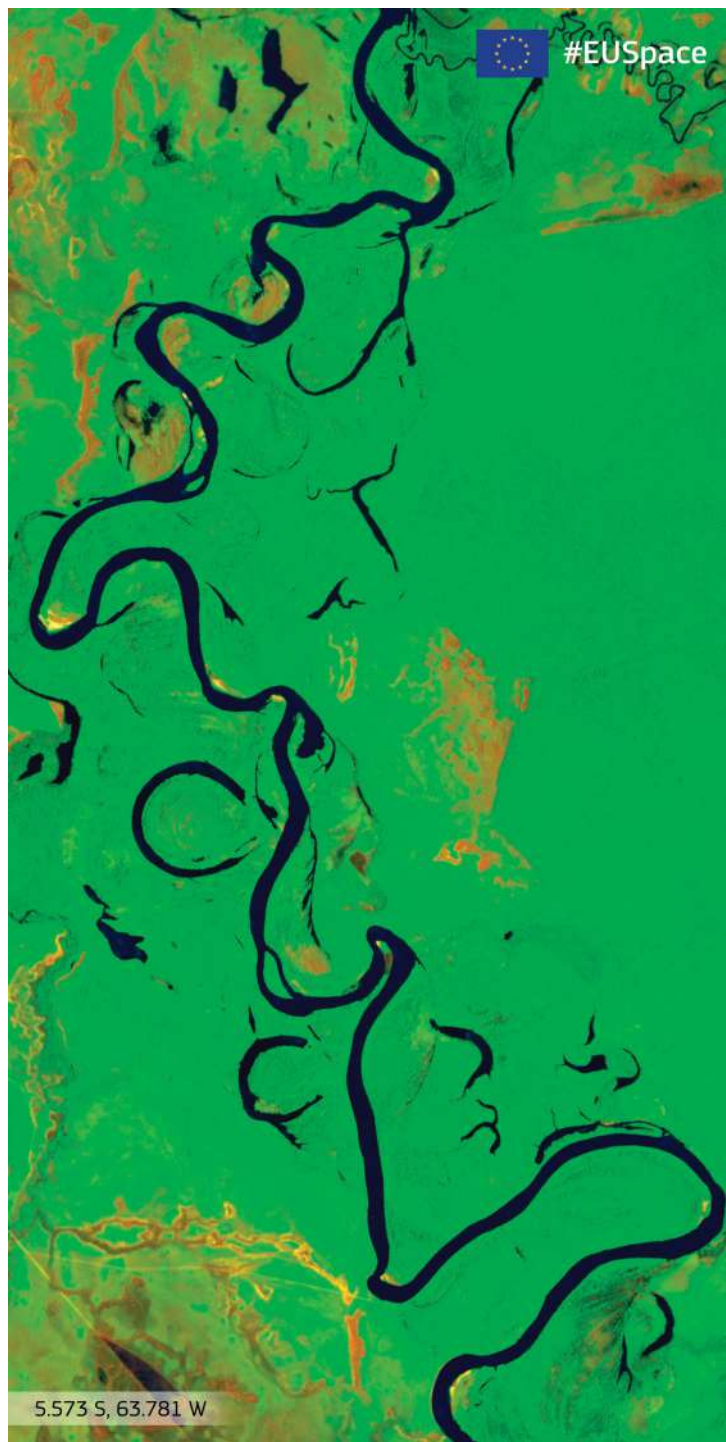
Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2019)

Zaliv Exmouth v Zahodni Avstraliji, ki je bogat z morskimi organizmi, je dom kitov grbavcev, želv in ogromno rib, kot so tuni in jadrovnice.

Zaliv je v enem najbolj odmaknjenih delov države in ga obdajajo puščave, ki se raztezajo tisoče kilometrov od obale v notranjost. Najbližje večje mesto je Perth, oddaljeno približno 1200 km.

Na zahodni strani zaliva je majhno mesto Exmouth. Greben Ningaloo, ki je skupaj z Velikim koralnim grebenom eden od dveh največjih grebenov v Avstraliji, kljub odročnosti obišče veliko turistov. Množični turizem ima tudi negativno plat, saj lahko obiskovalci grebene poškodujejo, enako nevarnost pa predstavlja tudi globalno segrevanje.

Nenehno spremljanje tega območja na podlagi odprtih podatkovnih virov programa Copernicus omogoča, da ta občutljivi in ogroženi del sveta pozorno opazujemo ter poročamo o škodi, ki bi jo s prostim očesom lahko spregledali.

TROPSKI DEŽEVNI GOZD V ZVEZNI DRŽAVI MATO GROSSO, BRAZILIJA

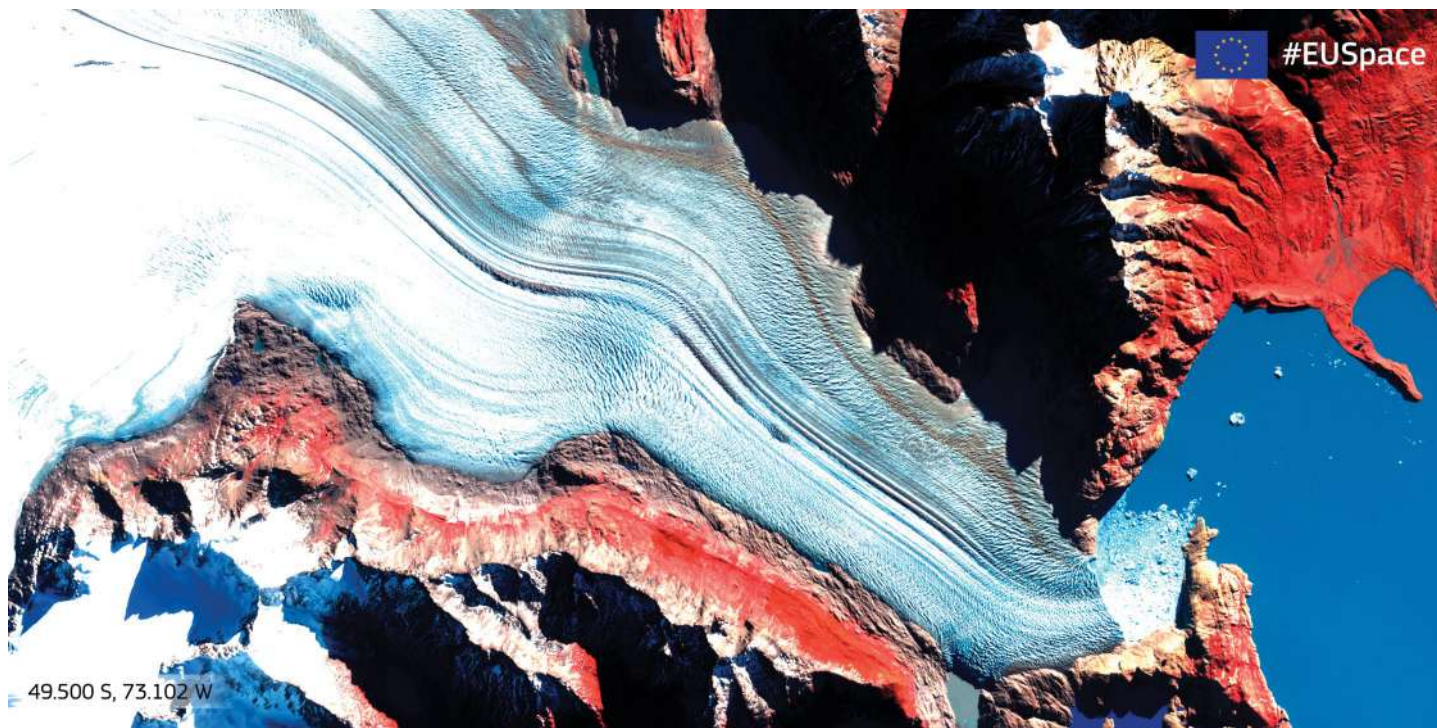
Podatki satelitov Copernicus
Sentinel-2 (2019)

To sliko je posnel eden od satelitov Copernicus Sentinel-2. Posneta je bila nad brazilskim deževnim gozdom in prikazuje reko Xingu ter spominja na sliko v slogu Jacksona Pollocka.

Amazonski deževni gozd, ki je star 55 milijonov let, je dom 16.000 različnih vrst dreves, 2,5 milijona vrst žuželk ter 2000 različnih vrst ptičev in sesalcev. Mnoge od teh vrst so ogrožene, ogroženih pa je tudi veliko avtohtonih habitatov. Krčenje gozdov je pereča in vse večja težava ter je uničilo že približno 17 odstotkov deževnega gozda.

Sateliti Copernicus Sentinel niso le vir lepih fotografij zemeljskega površja iz vesolja, ampak so tudi bistveni za spremljanje in odkrivanje sprememb občutljivih in ogroženih ekosistemov, kakršen je ta.

Struge pritokov Amazonke se nenehno spreminjajo. Ker je okoliški deževni gozd zelo temne barve, je težko videti, kako reke vijugajo. Posebna kombinacija spektralnih pasov Sentinela-2 (kot kaže slika) pa gozdne površine naredi svetlo zelene, medtem ko vodna telesa ostanejo temna. Težko bi bilo zgolj v nekaj sekundah doseči enak učinek s katerim koli programom za obdelavo fotografij.

LEDENIK VIEDMA, ARGENTINA/ČILE

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2019)

Ta slika, ki jo je leta 2019 posnel satelit Copernicus Sentinel-2, prikazuje ledenik Viedma na ledenem polju južne Patagonije. Leži na spornem delu meje med Čilom in Argentino. Po argentinski zakonodaji spada v narodni park Los Glaciares, ki je bil leta 1981 razglašen za območje svetovne dediščine. Po čilski zakonodaji pa je del ledenika v narodnem parku Bernarda O'Higginsa.

Temne vzporedne črte znotraj bele osrednje gmote ledenika kažejo mesta, kjer se prst in kamnina mešata v središču nastajajoče gmote ledeniškega ledu. Vzdolž ledenika ob straneh nastajajo razpoke velikosti kanjona, saj se tam led zaradi večjega trenja premika počasneje kot na sredini. Ta

del ledenika je na sliki lahko videti zamegljen, vendar gre v resnici za optično prevaro, ki jo ustvarja mešanje ledu in zemlje v razpokah.

Sateliti Sentinel programa Copernicus lahko olajšajo ocenjevanje hitrosti površinskega toka ledu in temperature površine ledenikov, kot je ledenik Viedma, ki je eden najbolj dinamičnih na ledenem polju južne Patagonije. Zaradi pogostih posodobitev podatkov lahko sateliti Sentinel brez težav sledijo tej dinamiki in spremljajo izginjanje ledu: vsaka od misij programa Copernicus Sentinel-1 in Sentinel-2 ima dva enaka satelita, ki sta na nasprotnih straneh orbite, kar zagotavlja čas ponovnega obiska največ pet dni.

AKUMULACIJSKO JEZERO TEKEZÉ, ETIOPIJA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2019)

To sliko akumulacijskega jezera Tekezé v Etiopiji je 6. junija 2019 posnel eden od satelitov Copernicus Sentinel-2. Jezero leži ob vznožju najvišje gore v Etiopiji, Ras Dashen, in je nastalo po zgraditvi jezua za hidroelektrarno leta 2009.

Ustvarila ga je reka Tekezé, ki je dolga 608 km in je pritok drugega reda reke Nil. Reka je izdolbla več kanjonov, od katerih je eden globok 2000 metrov – najgloblji v Afriki. Ta je bil zaradi gradnje jezua poplavljen.

Revolucionarna politika popolnih, brezplačnih in odprtih podatkov satelitov Copernicus Sentinel, ki pokrivajo celoten planet, in čas ponovnega obiska brez primere, ki v povprečju znaša pet dni na ekvatorju, omogočata, da se lahko ti podatki uporabljajo po vsem svetu za sledenje naravnim pojavom in pojavom, ki jih povzroči človek.

BAHAMI

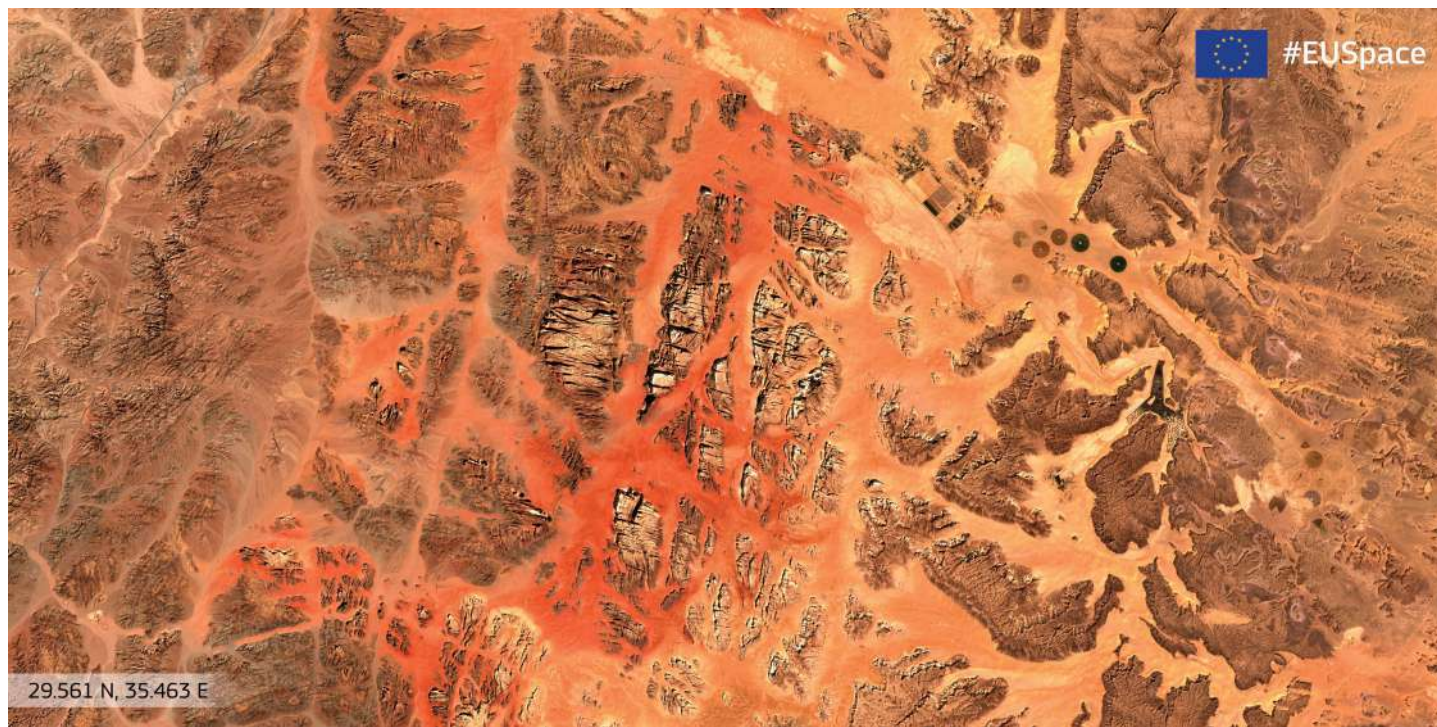
Podatki satelita Copernicus Sentinel-3 (2019)

Ta slika, ki jo je leta 2019 posnel satelit Copernicus Sentinel-3, prikazuje otok Eleuthera na Bahamih. Otok leži 80 km vzhodno od glavnega mesta Nassau in ga je Anglija leta 1648 prvega kolonizirala. Na otoku, ki je bil v času kolonizacije pretežno nenaseljen, zdaj živi 11.000 ljudi.

Ime Eleuthera, ki izvira iz grščine in pomeni svoboden, se včasih uporablja za vse bližnje otoke. Za pokrajino so značilne široke plaže in gozdovi ter starodavni koralni grebeni.

Bahami, ki so od vzhodne obale Floride oddaljeni le 80 km, so tudi po zaslugi turizma ena najbogatejših držav v obeh Amerikah. Čeprav državo pogosto prizadenejo orkani, je zaradi tropskega podnebja in plaž priljubljena počitniška destinacija.

Z uporabo satelitskih podatkov programa Copernicus lahko ne le uživamo v čudovitem pogledu na vzorce podvodnih peščenih sipin okoli Bahamov (v resničnih barvah), temveč dobimo tudi vpogled v okoljsko dobrobit območja, saj program Copernicus omogoča popoln in odprt dostop do satelitskih posnetkov na globalni ravni.

WADI RUM, JORDANIJA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2019)

Ta slika, ki jo je leta 2019 pridobil eden od satelitov Copernicus Sentinel-2, prikazuje dolino Wadi Rum v južni Jordaniji, ki leži na visoki planoti na zahodnem robu Velike arabske puščave.

Zaradi rdečega puščavskega okolja je dolina priljubljeno prizorišče za snemanje številnih filmskih uspešnic. Vse se je začelo s filmom Lawrence Arabski, ki je milijonom ljudi odkril lepoto Wadi Ruma. Od tedaj so dolino uporabili za upodobitev Marsa in drugih osupljivih lokacij v filmih, kot so Marsovec, Transformerji in več filmov iz serije Vojne zvezd.

Tako kot v večini puščav so tudi na tem območju pogosti peščeni viharji. Peščeni prah lahko vpliva na kakovost zraka tudi na precej oddaljenih območjih. Peščeni viharji so lahko široki sto kilometrov in visoki več kilometrov ter tako gosti, da sonca ni videti po več dni.

Satelit Copernicus Sentinel-5P ima čas ponovnega obiska en dan ter zagotavlja brezplačne in odprte podatke, ki se lahko uporabljajo za spremljanje kakovosti zraka po vsem svetu in za napovedovanje učinka peščenih viharjev, ko začnejo nastajati pogoji za njihov pojav.

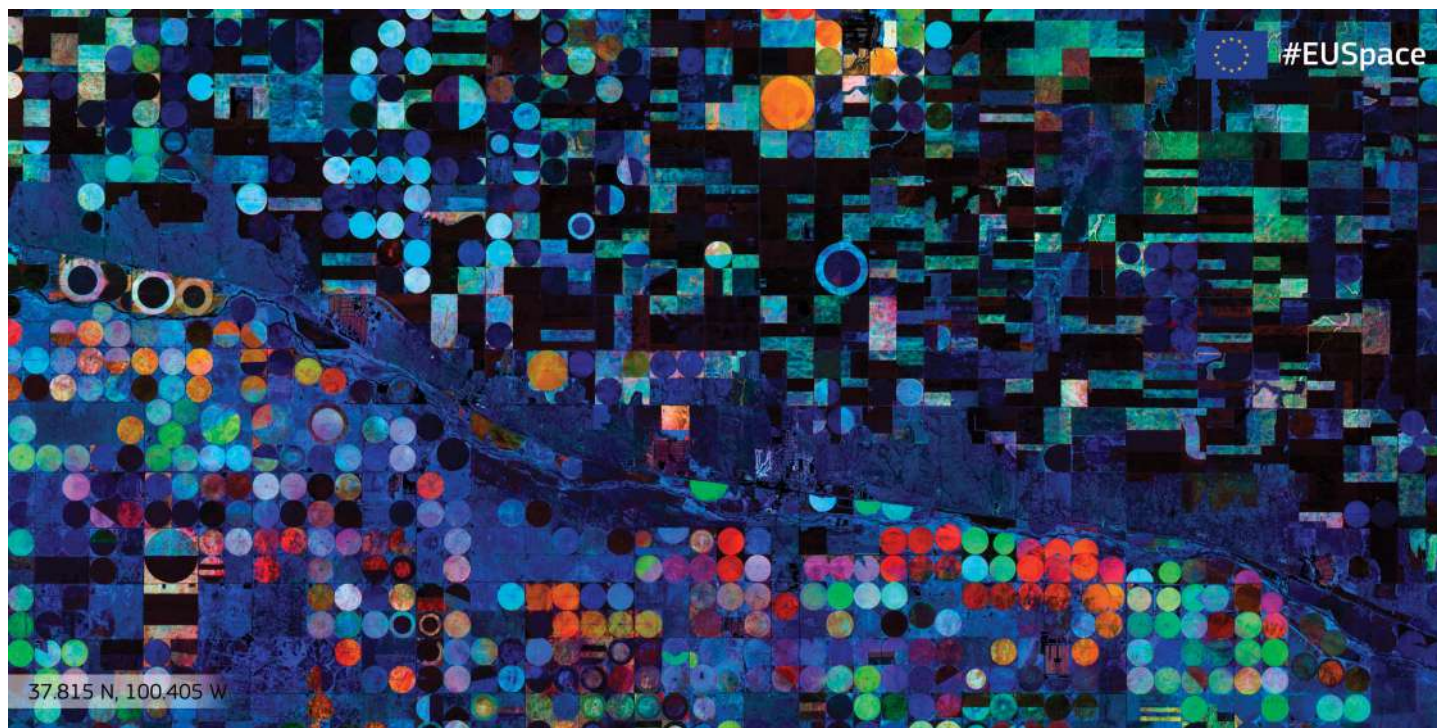
DELTA DONAVE, ROMUNIJA

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2019)

Slika je bila posneta z enim od satelitov Copernicus Sentinel-2 in prikazuje delto Donave v Romuniji (in manjši del v Ukrajini). Delta reke, ki je uvrščena na Unescov seznam območij svetovne dediščine, je druga največja v Evropi. Velik del tega območja so v zadnjih nekaj tisoč letih spremenili ljudje, zato se je tudi pokrajina sčasoma bistveno spremenila.

Delta je večinoma prekrita z mokrišči in vodo ter jo sestavlja zapletena mreža močvirij, kanalov in jezer. V delti živi veliko različnih ptic, vključno z veliko populacijo pelikanov. To območje je hkrati eno najmanj poseljenih v Evropi. Razlog za to so predvsem odmaknjenost in težke življenjske razmere v delti.

Slika ni le lepa razglednica iz vesolja. Satelitski podatki iz misij Copernicus Sentinel in podatki in situ, zbrani s senzorji »na terenu«, skupaj s sposobnostmi in znanjem strokovnjakov s področja zemeljskih ved omogočajo natančno spremljanje občutljivih in kompleksnih ekosistemov, kot je delta Donave.

KANSAS, ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2018)

Namakalna polja v obliki krogov, ki spominjajo na sodobno umetniško delo, pokrivajo nekdanjo prerijsko v Kansasu v Združenih državah Amerike. Najpogostejše kulture na tem območju so pšenica, krompir in soja. Danes je Kansas eno najpomembnejših središč kmetijske proizvodnje v ZDA.

Različne barve na tej sestavljeni veččasovni sliki NDVI (indeks normalizirane razlike v vegetaciji) ponazarjajo

različne stopnje razvoja rastlin. Zdravi in rastoči posevki so prikazani v modrih odtenkih, posevki, ki rastejo počasneje, v zelenih, posevki v fazi staranja ali gola prst pa v rdečih ali oranžnih odtenkih.

Slika je nastala na podlagi primerjave satelitskih posnetkov satelitov Copernicus Sentinel-2, pridobljenih med marcem in junijem 2018.

DELTA IRAVADIJA, MJANMAR

Podatki satelitov Copernicus Sentinel-2 (2019)

Slika, ki jo je leta 2019 posnel eden od satelitov Copernicus Sentinel-2, prikazuje delto reke Iravadi v Mjanmaru. Delta, ki leži v Bengalskem zalivu in Andamanskem morju, je gosto poseljena zaradi svoje bogate zemlje in ribolovnih območij. Večina pridelanega riža v Mjanmaru prihaja s tega območja, saj riževa polja predstavljajo dve tretjini obdelovalnih površin delte. Slika je obdelana v tako imenovanih lažnih barvah, da poudari vegetacijo, ki je prikazana v odtenkih rdeče.

Skoraj vsako gospodinjstvo v delti ima čoln, saj je vodni prevoz najlažji način za premikanje. Nizko ležeča mokrišča delte so še posebej občutljiva za dvig morske gladine in naravne nesreče.

Občutljive obalne regije, kot je delta Iravadija, lahko s pridom uporabijo satelitske podatke programa Copernicus za spremljanje vpliva podnebnih sprememb in dvigovanja morske gladine. Poleg tega so podatki programa Copernicus odličen vir informacij za učinkovito kmetijstvo. Odprti podatki programa Copernicus lahko pomagajo pri odkrivanju in označevanju meja med njivami na velikih ozemljih, določanju datumov setve in stopnje razvoja rastlin ali pri izbiri najboljšega časa za gnojenje. Vse to pripomore k razvoju bolj trajnostnih kmetijskih dejavnosti na svetovni ravni.

PROGRAM
EVROPSKE UNIJE

Ta razstava je
nastala na pobudo

Evropska
komisija

Spletna stran programa
Copernicus

Spletna stran vesoljskega
programa EU

PROGRAM
EVROPSKE UNIJE

#EUSpace